

omvurdering, hvis det skønnes, at et lejevurderingsråd ikke har foretaget sine lejeansættelser i de pågældende ejendomme i overensstemmelse med lovens forudsætninger. I cirkulæret vil der samtidig blive peget på, at vurderingsankenævnet, hvis omvurdering anordnes, bør orientere vedkommende lejevurderingsråd om eventuelle af nævnet truffene afgørelser vedrørende enkelte lejemaal af denne kategori, således at disse afgørelser kan virke vejledende for vurderingsrådets lejeansættelser ved omvurderingen og sikre en ensartet vurdering af lejeværdien i disse gamle ejendomme i overensstemmelse med lejevurderingslovens forudsætninger.

Udvalget har ikke på tidspunktet for afgivelse af betænkning haft kendskab til resultatet af vurdering af erhvervslejemaalene, men mener, at den i loven givne adgang til anke i modsætning til, hvad der er typisk for det ovenfor omtalte tilfælde, må forventes at blive anvendt, såfremt der på dette område skulle vise sig tilfælde, hvor der forekommer væsentlige forskelle i lejeansættelsen for ensartede lejemaal, eller der er sket tilsidesættelse af andre vigtige vurderingshensyn.

Ad I. forslag til lov om leje.

I tilknytning til bestemmelsen i lovforslagets § 35 vedrørende lejerens adgang til nedsættelse af urimelig leje har udvalget bl. a. drøftet spørgsmålet om eventuel nedsættelse af den gældende leje i tilfælde, hvor lejeværdien af lejevurderingsrådene er ansat til lavere beløb. Lejeværdiansættelsen, der — som det fremgår af lov om lejevurdering — er foretaget ud fra bestemte forudsætninger med henblik på en normalisering af boligmarkedet over en årrække, giver ikke i sig selv lejeren krav på nedsættelse af den aktuelle leje, men er den ansatte lejeværdi væsentlig lavere end den gældende leje, kan ansættelsen være et moment af betydning under en sag om lejenedsættelse efter den nævnte bestemmelse i lejelovsforslaget.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kai Moltke og Kampp) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uforandret*.

Et *mindretal* (Kai Moltke og Kampp) er indforstået med, at den bestående lovgivning om lejerbeskyttelse må forlænges og videreføres.

Mindretallet vil derfor stemme for lovforslaget, idet mindretallet dog henviser til sit ændringsforslag gående ud på, at man afviser den automatiske fordeling af alle ejendomsskatter på lejerne, medens den stadig forøgede formuestigning i ejendommene ensidigt godskrives grundejerne. I udlejningsejendomme er grund- og ejendoms-skatter ensidigt blevet forvandlet til en stadig mere byrdefuld forbrugsskat på boligen for netop den del af befolkningen, der ikke ejer fast ejendom. Dette sociale paradoks aktualiserer på ny det brændende problem om skattemæssig ligestilling mellem lejere og husejere.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med den af mindretallet foreslåede ændring.

Ad II. forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Udvalget har bl. a. fortsat de drøftelser om særlige regler for binding af lejeforhøjelser i ejendomme med kun 2 lejligheder, hvoraf udlejerens bebor den ene, som påbegyndtes i forrige folketingsår i det da nedsatte udvalg til behandling af det tilsvarende lovforslag, jfr. udvalgets betænkning af 21. september 1966. Der henvises herom til nedenstående af boligministeren stillede ændringsforslag nr. 10 og 11 med bemærkninger.

Boligministeren har endvidere stillet nedenstående ændringsforslag nr. 2, 3 og 12-15, hvorom der ligeledes henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kai Moltke og Kampp) indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med nedenstående af boligministeren foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (Kai Moltke og Kampp) kan som tilhængere af fortsat lejerbeskyttelse med enkelte ændringer tilslutte sig kapitlerne III, IV og VI-IX i lovforslaget. Da formålet med kapitel V (om binding af leje-